

інтуїтивний метод; – метод суджень; – бінарний метод; – метод багатоваріантності; – пошуковий метод.[2]

Найбільш цікавим з точки зору наукового обґрунтування виступають пошукові методи. До них відносяться такі методи як оптимізація критеріїв, до складу якого входять методи платіжних матриць, дерева рішень та прогнозування. На мою думку, важливим завданням подальших наукових пошуків є знайомство із зарубіжним досвідом у даній сфері, бо в усьому світі зараз існують тенденції збільшення економічної невизначеності та ризиків у підприємницькому середовищі. Через це цілком доцільним я вважаю пошук, аналіз та адаптацію даних методик до вітчизняного середовища. Найбільша увага, на мою думку, має бути приділена логічним матрицям та програмним методам пошуку рішень, що потребує тісної співпраці та взаємного навчання спеціалістів сфери інформаційних технологій та економістів.

Література: 1. Вильям Дж. Стивенсон. Управление производством / Пер. с англ. – М.:ООО «Издательство «Лаборатория Базовых Знаний», ЗАО «Издательство БИНОМ», 1998. – 928 с. 2. Злобина, Н.В. Управленческие решения: учебное пособие / Н.В. Злобина. – Тамбов: Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2007. – 80с.

ОСНОВНІ КУЛЬТУРНІ КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Данілова Т.В., Ринкевич Н.С., ПДАБА, м. Дніпропетровськ, Україна

У сучасних умовах жорсткої конкуренції та перманентних коливань економіки, успішна організація має максимально залучити всі доступні ресурси, серед яких не останнє місце займає ефективна організаційна культура. Звідси постає питання необхідності виявлення основних критеріїв ефективної організаційної культури.

Найбільш сучасні дані в області впливу культури на організаційну ефективність належать компанії Тауерс Перрін. Виходячи з багаторічної роботи з різними міжнародними компаніями Тауерс Перрін виявила, що для ефективного перетворення бізнес - цілей компанії в результати, необхідна правильна угруповання організаційної культури, бізнес - стратегії та лідерства, яка досягається, коли розділяються цінності, переконання і стиль роботи у всій компанії стимулюють досягнення стратегічних цілей і завдань [5]. Тауерс Перрін розкрила ключові характеристики або «культурні драйвери» операційної ефективності успішної компанії (табл. 1.)

Таблиця 1

Культурні критерії (драйвери) ефективності

Ефективність структури і процесів	<ul style="list-style-type: none"> • Ясність ролей та обов'язків • Технологічні процеси полегшують управління компанією
Навчання	<ul style="list-style-type: none"> • Можливість навчання для персоналу, для розвитку і зміцнення здібностей
Координація і робота в команді	<ul style="list-style-type: none"> • Кооперація • Позитивні робочі відносини • Розуміння взаємозалежності робітників підрозділів
Обсяг робіт / ресурси	<ul style="list-style-type: none"> • Справедливий розподіл роботи • Добра координація навантаження
Засоби і умови роботи	<ul style="list-style-type: none"> • Обладнання та умови праці сприяють ефективності операцій
Розуміння цінності споживача	<ul style="list-style-type: none"> • Стійка зворотний зв'язок про потреби покупців

Орієнтація на дані	<ul style="list-style-type: none"> Ключові рішення приймаються ґрунтуючись на регулярних, точних, адекватних показниках
Контроль продуктивності	<ul style="list-style-type: none"> Систематичний, своєчасний контроль продуктивності
Залучення працівників	<ul style="list-style-type: none"> Внесок працівників у робочий процес і прийняття рішень
Зосередженість на встановлених пріоритетах	<ul style="list-style-type: none"> Ясність цілей і завдань

При цьому, за даними дослідження найбільш важливими з них є: замученість працівника, командна робота, засоби й умови праці і зосередженість на встановлених пріоритетах (рис. 4.)

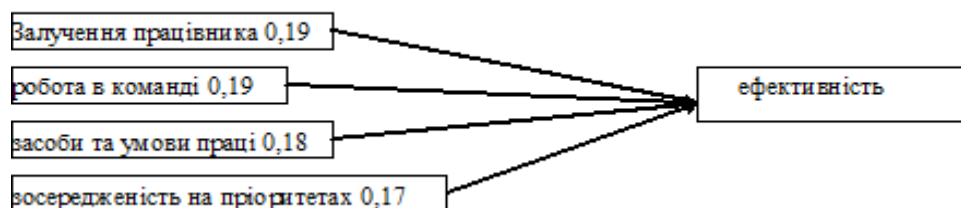

Рис. 1. Топ критерії ефективності, 0,Хх - стандартний коефіцієнт регресії

Подібне дослідження було проведено на деяких підприємствах будівельної галузі міста Дніпропетровська, шляхом анкетування управлінського персоналу.

Результати наведено на рис. 2.

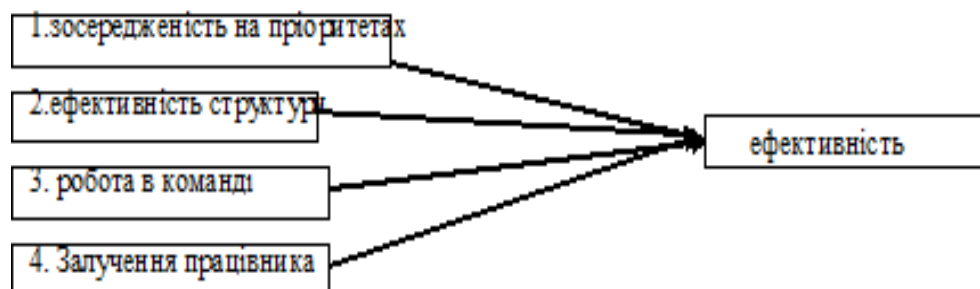

Рис. 2. Топ драйвери ефективності для деяких підприємств.

Бачимо, що результати досліджень не є ідентичними, але, тим не менш три фактори з чотирьох співпадають, хоча і займають різні позиції, що свідчить про придатність використання наведених факторів в сучасному житті українських підприємств. Таким чином, на сьогоднішній день не виникає сумнівів у тому, що корпоративна культура в сучасних умовах є одним з найбільш потужних ресурсів підвищення ефективності роботи організації, що в свою чергу так само є фактор конкурентної переваги, здатний забезпечити не тільки виживання, але і лідерство компанії на ринку. Сучасні українські підприємства, навряд чи, готові або можуть собі дозволити витратити додаткові кошти на збір і обробку інформації, тим не менш, звернувши увагу на запропоновані нами фактори, можуть значною мірою покращити ефективність своїх підприємств.

Література: 1. Малинин Е.Д. Организационная культура и эффективность бизнеса /Е.Д. Малинин. – Москва.: 2004 – 400с. 2. Спивак В. А. Корпоративная культура: теория и практика/ В.А. Спивак. – Санкт-Петербург.: 2001 – 335 с. 3. Стеклова О. Е. Организационная культура: учебное пособие / О. Е. Стеклова. – Ульяновск: УлГТУ, 2007. – 127 с.

3. http://www.CareerCast.com/career_news/Keys_to_a_Great_Corporate_Culture/Part2TalentManagement
4. http://www.towersperrin.com/tp_getwebcachedoc_country=global&webc=HRS_GBR_2008_200805_CaseStudy_may08_CULTURE_OF_OPERATING_EFFICIENCY

УДК 338.439

ФОРМУВАННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ ПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Даценко Н.М., НУБіП України м. Ніжин, Україна

Ринкова інфраструктура представляє собою сукупність об'єктів та інституційних структур, що забезпечують формування матеріальних, фінансових та інформаційних зв'язків між суб'єктами ринку. Ринкова інфраструктура об'єднує сфери виробництва, обігу та споживання в єдиний ланцюг, забезпечує прискорення обігу матеріальних, фінансових та інформаційних потоків в економіці, сприяє підвищенню ефективності суспільного розвитку.

Сучасна інфраструктура регіональних продовольчих ринків України перебуває поки що лише на стадії формування. Припинила існування централізована система заготівель сільськогосподарської продукції, ринкові умови потребують якісно нових підходів до розбудови інфраструктури. Актуальним завданням є формування та розвиток інфраструктури продовольчого ринку з урахуванням балансу інтересів усіх учасників процесу товаропросування агропродовольчої продукції. Інфраструктурне забезпечення регіонального ринку продовольства охоплює складну організаційно-економічну систему, основними елементами якої є галузі гуртової і роздрібної торгівлі, техніко-технологічного забезпечення, кредитування і страхування, інформаційного і правового обслуговування, що функціонують у соціально-економічному середовищі будь-якого регіону. Суттєві особливості розвитку ринкової інфраструктури продовольчого ринку регіонального рівня впливають із сезонного характеру виробництва продовольства. Зокрема, сезонність виробництва сільськогосподарської продукції призводить до нерівномірного навантаження на окремі елементи інфраструктури. Так, наприклад, заготівельні підприємства за короткий період часу мають забезпечити закупівлю значних обсягів продукції рослинництва. Крім того, невідповідність у часі процесів виробництва і споживання продовольчої продукції обумовлює необхідність розвитку складського і холодильного господарства для зберігання великих партій агропродовольчої продукції.

Господарське значення елементів інфраструктури регіонального продовольчого ринку найкраще проявляється у функціях, які вони виконують, найважливішими з яких варто вважати:

- сприяння прискоренню руху сільськогосподарської і продовольчої продукції від товаровиробника до кінцевого споживача;
- встановлення кількісних пропорцій у структурі попиту і пропозиції продовольства;
- зниження рівня ризику у процесі укладання угод купівлі-продажу агропродовольчої продукції завдяки різним видам страхування, аудиторській діяльності, консалтинговим, сертифікаційним послугам тощо.

Важлива роль в організації продовольчого ринку належить біржам – інституціям ринкової інфраструктури, покликаним виконувати функцію генераторів ринкових цін, вважаємо за доцільне зазначити, що ринкова інфраструктура має генерувати цінові сигнали як результат взаємодії попиту і пропозиції. І чим точніше ціни відображатимуть взаємодію попиту і пропозиції, тим точнішими будуть управлінські рішення, які приймаються суб'єктами ринкових відносин. У світовій практиці товарні біржі є класичною структурою узгодження попиту і пропозиції та визначення репрезентативних і реальних ринкових цін, навколо яких вибудовується переважна частка господарських взаємозв'язків.

Станом на 1 жовтня 2011р. в області здійснювали практичну діяльність 3 біржі, ними було проведено 19 торгів.

Для продажу на біржах було запропоновано товарів та послуг на 238,4 млн.грн. За результатами біржових торгів укладено 2139 угод.